

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

14 décembre 2006

PROPOSITION DE LOI

**modifiant, en ce qui concerne l'arrestation
immédiate, la loi du 20 juillet 1990 relative
à la détention préventive**

(déposée par MM. Filip De Man et
Bart Laeremans)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	7
4. Annexe	8

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

14 december 2006

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 20 juli 1990
betreffende de voorlopige hechtenis met
betrekking tot de onmiddellijke aanhouding**

(ingediend door de heren Filip De Man en
Bart Laeremans)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	7
4. Bijlage	8

cdH	: Centre démocrate Humaniste
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	: Front National
MR	: Mouvement Réformateur
N-VA	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
PS	: Parti socialiste
sp.a - spirit	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
Vlaams Belang	: Vlaams Belang
VLD	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 :	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA :	Questions et Réponses écrites
CRIV :	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV :	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV :	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN :	Séance plénière
COM :	Réunion de commission
MOT :	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 :	Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA :	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV :	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV :	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV :	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN :	Plenum
COM :	Commissievergadering
MOT :	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

Dans la phase d'instruction, un suspect peut être privé temporairement de liberté pour diverses raisons, par exemple en raison d'un risque de récidive ou parce qu'il pourrait détruire des preuves. S'il est condamné et fait appel, l'arrestation immédiate n'est cependant possible que s'il existe un risque de fuite. Les auteurs de cette proposition de loi estiment qu'il doit être possible d'arrêter également le condamné en raison d'un risque de récidive, en attendant son nouveau procès.

Cette proposition prévoit par ailleurs la possibilité de faire décerner par le juge un ordre d'arrestation immédiate, sans réquisition du ministère public, chaque fois qu'une personne qui n'a pas de domicile ou de résidence fixe en Belgique est condamnée.

SAMENVATTING

Een verdachte kan in de onderzoeksfase om verschillende redenen tijdelijk van zijn vrijheid worden beroofd, bijvoorbeeld wegens gevaar voor herhaling, of omdat hij bewijsmateriaal zou kunnen uitwissen. Wordt hij veroordeeld en gaat hij in beroep, dan is onmiddellijke aanhouding echter alleen mogelijk in geval van vluchtgevaar. De indieners van dit wetsvoorstel menen dat het mogelijk moet zijn om de veroordeelde eveneens op grond van recidivegevaar aan te houden, in afwachting van zijn nieuw proces.

Anderzijds voorziet dit wetsvoorstel in de mogelijkheid om een bevel tot onmiddellijke aanhouding door de rechter te laten uitvoeren, zonder vordering van het openbaar ministerie, telkens een persoon die geen vaste woon- of verblijfplaats heeft in België, wordt veroordeeld.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le droit pénal belge offre heureusement la possibilité d'exercer des recours dans les procédures pénales. Les recours ordinaires comme l'«appel» et l'«opposition» en sont des exemples. La partie qui est condamnée à des peines déterminées dans un jugement contradictoire peut faire appel et la partie qui est condamnée par défaut peut faire opposition ou appel.

L'introduction d'un recours recevable implique, en principe, dans notre droit pénal que la personne qui a été arrêtée sur la base d'un jugement portant condamnation prononcé par les dépositaires de l'autorité publique doit être libérée. Il en va autrement lorsqu'un ordre d'arrestation immédiate a été décerné contre la personne immédiatement après le jugement portant condamnation (contradictoire ou par défaut). Le condamné est alors privé provisoirement de sa liberté. Cette privation de liberté qui, à ce moment, ne peut pas encore être considérée comme une sanction en exécution du jugement, peut être ordonnée par le juge lorsqu'il estime qu'il existe un risque de fuite dans le chef du condamné. Selon le droit en vigueur, le ministère public doit, dans tous les cas, requérir l'ordre d'arrestation immédiate.

Le fait que le juge puisse uniquement se prévaloir du motif du risque de fuite et non pas, par exemple, de celui du risque de récidive, comme c'est le cas du mandat d'arrêt décerné par le juge d'instruction durant la phase d'instruction, peut donner lieu à une application par trop restreinte de l'arrestation immédiate, avec des risques supplémentaires pour la société en matière de sécurité, dans le cas où la personne condamnée est remise en liberté, dans l'attente de son nouveau procès ou de son procès en appel, et commet de nouvelles infractions dans l'intervalle.

Le fait que le ministère public doive toujours requérir l'arrestation immédiate peut également donner lieu à des situations procédurales embarrassantes, lorsque des individus dangereux demeurent quand même en liberté après leur condamnation.

Nous pensons qu'il y a une manière simple de remédier aux problèmes évoqués et proposons ce qui suit:

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het Belgische strafrecht kent gelukkig de mogelijkheid om in strafprocedures rechtsmiddelen aan te wenden. Gewone rechtsmiddelen als «hoger beroep» en «verzet» zijn daar voorbeelden van. De partij die wordt veroordeeld tot bepaalde straffen in een vonnis op tegenspraak kan hoger beroep aantekenen, de partij die bij verstek wordt veroordeeld, kan verzet of hoger beroep aantekenen.

Het instellen van een ontvankelijk rechtsmiddel brengt in ons strafrecht in principe mee dat de persoon die zou zijn aangehouden op grond van het veroordelend vonnis door dragers van de openbare macht, dient te worden vrijgelaten. Anders is het wanneer tegen de persoon onmiddellijk na het vonnis tot veroordeling (op tegenspraak of bij verstek) er een bevel tot onmiddellijke aanhouding werd uitgevaardigd. De veroordeelde wordt dan voorlopig van zijn vrijheid beroofd. Die vrijheidsberoving, die op dat ogenblik nog niet mag worden beschouwd als een strafmaatregel ter uitvoering van het vonnis, kan bevolen worden door de rechter wanneer hij oordeelt dat er vluchtgevaar is in hoofde van de veroordeelde. Volgens het vigerende recht dient het openbaar ministerie in alle gevallen het bevel tot onmiddellijke aanhouding te vorderen.

Het feit dat de rechter zich slechts op de grond van het vluchtgevaar kan beroepen en bijvoorbeeld niet op het recidivegevaar, zoals dat wel kan voor het bevel tot aanhouding door de onderzoeksrechter in de onderzoeksfase, kan aanleiding geven tot een te beperkte toepassing van de onmiddellijke aanhouding met bijkomende veiligheidsrisico's voor de samenleving, *i.e.* gevallen waarin een veroordeeld persoon in vrijheid wordt gesteld, in afwachting van zijn nieuw proces of proces in hoger beroep, en hij ondertussen nieuwe misdrijven pleegt.

Ook het feit dat het openbaar ministerie steeds de onmiddellijke aanhouding moet vorderen, kan tot vervelende procedurele situaties aanleiding geven waarbij gevaarlijke individuen na veroordeling toch in vrijheid blijven.

De indiener meent dat er op een eenvoudige wijze kan worden geredigeerd aan de geschetste problemen en stelt het volgende voor:

1. d'étendre au risque de récidive les motifs invoqués pour décerner un ordre d'arrestation immédiate, alors qu'actuellement, seul le risque de fuite peut être invoqué.

2. de prévoir une *possibilité* (pour autant que les autres conditions soient satisfaites) de faire décerner un ordre d'arrestation immédiate par le juge, sans réquisition du ministère public, chaque fois qu'une personne n'ayant pas de domicile ou de résidence fixe en Belgique est condamnée.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2, A

La première modification est apportée par l'analogie avec la possibilité de faire décerner un ordre d'arrestation immédiate par le juge d'instruction à l'encontre d'une personne sur la base de la loi relative à la détention préventive,.

Les raisons¹ que doit invoquer le juge d'instruction dans pareil cas, en fonction de la longueur de la peine minimale (1 an d'emprisonnement correctionnel principal ou plus / si le maximum de la peine applicable ne dépasse pas quinze ans de (réclusion)) vont de *l'absolue nécessité pour la sécurité publique* à de *«sérieuses raisons de craindre que l'inculpé, s'il était laissé en liberté, commette de nouveaux crimes ou délits, se soustraie à l'action de la justice, tente de faire disparaître des preuves ou entre en collusion avec des tiers»*.

Il nous semble quasiment évident que si quelqu'un peut, pour les raisons que nous venons de citer, être arrêté durant la phase d'instruction, il doit également pouvoir être arrêté après sa condamnation pour des raisons plus larges, fût-ce dans l'attente de son nouveau procès. L'instauration du risque de récidive comme fondement de l'arrestation immédiate devrait permettre au parquet d'ordonner ladite arrestation plus facilement.

Article 2, B

La deuxième modification nous apparaît tout autant comme une évidence. Un ordre d'arrestation immédiate devrait, sous certaines conditions, être automatiquement

¹ Art. 16 de la loi relative à la détention préventive

1. om de gronden om een bevel tot onmiddellijke aanhouding uit te vaardigen, uit te breiden tot het recidivegevaar, waar dat nu slechts vluchtgevaar is.

2. om te voorzien in een *mogelijkheid* (in zover aan de andere voorwaarden voldaan) om een bevel tot onmiddellijke aanhouding door de rechter te laten uitvaardigen, zonder vordering van het openbaar ministerie, telkens een persoon die geen vaste woon- of verblijfplaats heeft in België, wordt veroordeeld.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2, A

De eerste wijziging komt er naar analogie van de mogelijkheid om tegen een persoon op grond van de wet op de voorlopige hechtenis door de onderzoeksrechter een bevel tot aanhouding te laten uitvaardigen.

De redenen¹ die de onderzoeksrechter in zulk geval dient aan te halen gaan, in functie van de lengte van de minimumstraf (1 jaar correctionele hoofdgevangenisstraf of meer/ maximum van de van toepassing zijnde straf vijftien jaar (opsluiting) niet te boven gaat), van *volstrekte «noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid»* tot *«ernstige redenen om te vrezen dat de in vrijheid gelaten verdachte nieuwe misdaden of wanbedrijven zou plegen, zich aan het optreden van het gerecht zou onttrekken, bewijzen zou pogen te laten verdwijnen of zich zou verstaan met derden»*.

Voor de indiener spreekt het quasi vanzelf dat wanneer iemand, om de redenen hiervoor geciteerd, in de onderzoeksfase kan worden aangehouden, het ook mogelijk moet zijn om diezelfde persoon na de veroordeling ook om uitgebreidere redenen te kunnen aanhouden, zij het in afwachting van zijn nieuw proces. De introductie van het recidivegevaar als grondslag voor de onmiddellijke aanhouding, zou het voor het parket gemakkelijker kunnen maken om die aanhouding te laten bevelen.

Artikel 2, B

De tweede wijziging is voor de indiener eveneens een evidentie. Tegen de persoon die geen vaste woon- of verblijfplaats in België heeft zou, onder bepaalde voor-

¹ Art. 16 wet op de voorlopige hechtenis

décerné à l'encontre de la personne qui n'a pas de domicile ou de résidence fixe en Belgique. En l'occurrence, la réquisition préalable du parquet est jugée superflue, étant donné que la loi même offre une base suffisante au juge pour se prononcer, dans certains cas et sous certaines conditions à motiver, sur l'arrestation immédiate.

En outre, la même modification est apportée ainsi que le prévoit l'article 2 de la loi précitée. Le risque de récidive est donc instauré en l'occurrence en tant que nouveau motif supplémentaire d'ordonner l'arrestation immédiate.

waarden, automatisch een bevel tot onmiddellijke aanhouding moeten worden uitgevaardigd. De voorafgaandelijke vordering door het parket wordt hier overbodig geacht, aangezien de wet zelf een voldoende grondslag biedt voor de rechter om zich in bepaalde gevallen en onder bepaalde te motiveren voorwaarden, uit te spreken over de onmiddellijke aanhouding.

Daarnaast wordt dezelfde wijziging aangebracht als voorzien in artikel 2 van deze wet. Recidivegevaar wordt hier dus ook ingeluid als nieuwe, bijkomende grond om de onmiddellijke aanhouding te bevelen.

Filip DE MAN (Vlaams Belang)
Bart LAEREMANS (Vlaams Belang)

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

l'article 33 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive sont apportées les modifications suivantes :

A) la première phrase du § 2, alinéa 1er, est complétée par les mots «*ou s'il y a de sérieuses raisons de craindre qu'il commette de nouveaux crimes ou délits*»;

B) l'article est complété par un § 3, libellé comme suit:

«§ 3. Lorsqu'ils condamnent le prévenu ou l'accusé n'ayant pas de domicile ou de résidence fixe en Belgique, à un emprisonnement principal d'un an ou à une peine plus grave, sans sursis, les cours et les tribunaux ordonnent son arrestation immédiate, s'il y a lieu de craindre que le prévenu ou l'accusé ne tente de se soustraire à l'exécution de la peine ou s'il y a de sérieuses raisons de craindre qu'il commette de nouveaux crimes ou délits. Cette décision doit préciser les circonstances de la cause motivant spécialement cette crainte.

Si, sur opposition ou appel, la peine est réduite à moins d'un an, la cour ou le tribunal pourra, à l'unanimité, sur réquisition du ministère public, le prévenu et son conseil entendus s'ils sont présents, maintenir l'incarcération.».

23 novembre 2006

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 33 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis wordt gewijzigd als volgt:

A) § 2, eerste lid, eerste zin wordt aangevuld met de woorden «*of indien er ernstige redenen zijn om te vrezen dat hij nieuwe misdaden of wanbedrijven zou plegen*»;

B) het artikel wordt aangevuld met een § 3 luidend als volgt:

«§ 3. Wanneer de hoven en de rechtbanken de beklaagde of de beschuldigde die geen vaste woon – of verblijfplaats heeft in België, tot een hoofd-gevangenisstraf van een jaar of tot een zwaardere straf, zonder uitstel, veroordelen, gelasten zij zijn onmiddellijke aanhouding, indien te vrezen is dat de beklaagde of de beschuldigde zich aan de uitvoering van de straf zou pogen te onttrekken of indien er ernstige redenen zijn om te vrezen dat hij nieuwe misdaden of wanbedrijven zou plegen. Die beslissing moet nader aangeven welke omstandigheden van de zaak die vrees bepaaldelijk wettigen.

Indien op verzet of hoger beroep de straf verminderd wordt tot minder dan een jaar, kan het hof of de rechtbank, met eenparigheid van stemmen, op vordering van het openbaar ministerie en na de beklaagde en zijn raadsman te hebben gehoord als zij aanwezig zijn, de gevangenhouding handhaven.».

23 november 2006

Filip DE MAN (Vlaams Belang)
Bart LAEREMANS (Vlaams Belang)

TEXTE DE BASE

20 juillet 1990

Loi relative à la détention préventive

Art. 33

§ 1. A moins qu'il ne soit retenu pour une autre cause, le prévenu ou l'accusé est, nonobstant appel, mis immédiatement en liberté s'il est acquitté, condamné avec sursis ou seulement à une amende, ou s'il bénéficie de la suspension du prononcé de la condamnation, ou s'il n'est pas condamné à une peine d'emprisonnement principal effective dans les sept jours à compter de la délivrance du mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate. La libération immédiate du prévenu ou de l'accusé entraîne, à son égard, l'interdiction de l'usage de tous moyens de contrainte.

S'il est condamné à un emprisonnement principal sans sursis, il est mis en liberté, nonobstant appel, dès que la détention subie égale la durée de l'emprisonnement principal prononcé; dans les autres cas, il reste détenu pour autant que la peine soit prononcée en raison du fait qui a motivé la détention préventive.

§ 2. Lorsqu'ils condamnent le prévenu ou l'accusé à un emprisonnement principal d'un an ou à une peine plus grave, sans sursis, les cours et les tribunaux peuvent ordonner son arrestation immédiate, sur réquisition du ministère public, s'il y a lieu de craindre que le prévenu ou l'accusé ne tente de se soustraire à l'exécution de la peine. Cette décision doit préciser les circonstances de la cause motivant spécialement cette crainte.

Si, sur opposition ou appel, la peine est réduite à moins d'un an, la cour ou le tribunal pourra, à l'unanimité, sur réquisition du ministère public, le prévenu et son conseil entendus s'ils sont présents, maintenir l'incarcération.

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION

20 juillet 1990

Loi relative à la détention préventive

Art. 33

§ 1. A moins qu'il ne soit retenu pour une autre cause, le prévenu ou l'accusé est, nonobstant appel, mis immédiatement en liberté s'il est acquitté, condamné avec sursis ou seulement à une amende, ou s'il bénéficie de la suspension du prononcé de la condamnation, ou s'il n'est pas condamné à une peine d'emprisonnement principal effective dans les sept jours à compter de la délivrance du mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate **ou s'il y a de sérieuses raisons de craindre qu'il commette de nouveaux crimes ou délits¹**. La libération immédiate du prévenu ou de l'accusé entraîne, à son égard, l'interdiction de l'usage de tous moyens de contrainte.

S'il est condamné à un emprisonnement principal sans sursis, il est mis en liberté, nonobstant appel, dès que la détention subie égale la durée de l'emprisonnement principal prononcé; dans les autres cas, il reste détenu pour autant que la peine soit prononcée en raison du fait qui a motivé la détention préventive.

§ 2. Lorsqu'ils condamnent le prévenu ou l'accusé à un emprisonnement principal d'un an ou à une peine plus grave, sans sursis, les cours et les tribunaux peuvent ordonner son arrestation immédiate, sur réquisition du ministère public, s'il y a lieu de craindre que le prévenu ou l'accusé ne tente de se soustraire à l'exécution de la peine. Cette décision doit préciser les circonstances de la cause motivant spécialement cette crainte.

Si, sur opposition ou appel, la peine est réduite à moins d'un an, la cour ou le tribunal pourra, à l'unanimité, sur réquisition du ministère public, le prévenu et son conseil entendus s'ils sont présents, maintenir l'incarcération.

¹ Art. 2, A: ajout.

BASISTEKST

20 juli 1990

Wet betreffende de voorlopige hechtenis

Art. 33

§ 1. Tenzij de beklaagde of de beschuldigde gevangen gehouden wordt om een andere reden, wordt hij, niettegenstaande hoger beroep, onmiddellijk in vrijheid gesteld als hij wordt vrijgesproken, veroordeeld wordt met uitstel of alleen tot een geldboete of indien hij opschorting heeft gekregen van de uitspraak der veroordeling, of indien hij niet wordt veroordeeld tot een effectieve hoofdgevangenisstraf binnen zeven dagen te rekenen van de uitvaardiging van het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning. De onmiddellijke invrijheidstelling van de beklaagde of de beschuldigde brengt met zich dat jegens hem geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt.

Wordt hij tot een hoofdgevangenisstraf zonder uitstel veroordeeld, dan wordt hij, niettegenstaande hoger beroep, in vrijheid gesteld zodra de ondergane hechtenis gelijk is aan de uitgesproken hoofdgevangenisstraf; zoniet, dan blijft hij aangehouden voor zover de straf wordt uitgesproken wegens het feit dat de voorlopige hechtenis heeft gewettigd.

§ 2. Wanneer de hoven en de rechtbanken de beklaagde of de beschuldigde tot een hoofdgevangenisstraf van een jaar of tot een zwaardere straf, zonder uitstel, veroordelen, kunnen zij, op vordering van het openbaar ministerie, zijn onmiddellijke aanhouding gelasten, indien te vrezen is dat de beklaagde of de beschuldigde zich aan de uitvoering van de straf zou pogen te onttrekken. Die beslissing moet nader aangeven welke omstandigheden van de zaak die vrees bepaaldelijk wettigen.

Indien op verzet of hoger beroep de straf verminderd wordt tot minder dan een jaar, kan het hof of de rechtbank, met eenparigheid van stemmen, op vordering van het openbaar ministerie en na de beklaagde en zijn raadsman te hebben gehoord als zij aanwezig zijn, de gevangenhouding handhaven.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

20 juli 1990

Wet betreffende de voorlopige hechtenis

Art. 33

§ 1. Tenzij de beklaagde of de beschuldigde gevangen gehouden wordt om een andere reden, wordt hij, niettegenstaande hoger beroep, onmiddellijk in vrijheid gesteld als hij wordt vrijgesproken, veroordeeld wordt met uitstel of alleen tot een geldboete of indien hij opschorting heeft gekregen van de uitspraak der veroordeling, of indien hij niet wordt veroordeeld tot een effectieve hoofdgevangenisstraf binnen zeven dagen te rekenen van de uitvaardiging van het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning of **indien er ernstige redenen zijn om te vrezen dat hij nieuwe misdaden of wanbedrijven zou plegen**¹. De onmiddellijke invrijheidstelling van de beklaagde of de beschuldigde brengt met zich dat jegens hem geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt.

Wordt hij tot een hoofdgevangenisstraf zonder uitstel veroordeeld, dan wordt hij, niettegenstaande hoger beroep, in vrijheid gesteld zodra de ondergane hechtenis gelijk is aan de uitgesproken hoofdgevangenisstraf; zoniet, dan blijft hij aangehouden voor zover de straf wordt uitgesproken wegens het feit dat de voorlopige hechtenis heeft gewettigd.

§ 2. Wanneer de hoven en de rechtbanken de beklaagde of de beschuldigde tot een hoofdgevangenisstraf van een jaar of tot een zwaardere straf, zonder uitstel, veroordelen, kunnen zij, op vordering van het openbaar ministerie, zijn onmiddellijke aanhouding gelasten, indien te vrezen is dat de beklaagde of de beschuldigde zich aan de uitvoering van de straf zou pogen te onttrekken. Die beslissing moet nader aangeven welke omstandigheden van de zaak die vrees bepaaldelijk wettigen.

Indien op verzet of hoger beroep de straf verminderd wordt tot minder dan een jaar, kan het hof of de rechtbank, met eenparigheid van stemmen, op vordering van het openbaar ministerie en na de beklaagde en zijn raadsman te hebben gehoord als zij aanwezig zijn, de gevangenhouding handhaven.

¹ Art. 2, A: aanvulling.

Les décisions rendues par application de ce paragraphe font l'objet d'un débat distinct, immédiatement après le prononcé de la peine. Le prévenu ou l'accusé et son conseil sont entendus s'ils sont présents. Ces décisions ne sont susceptibles ni d'appel ni d'opposition.

Les décisions rendues par application de ce paragraphe font l'objet d'un débat distinct, immédiatement après le prononcé de la peine. Le prévenu ou l'accusé et son conseil sont entendus s'ils sont présents. Ces décisions ne sont susceptibles ni d'appel ni d'opposition.

§ 3. Lorsqu'ils condamnent le prévenu ou l'accusé n'ayant pas de domicile ou de résidence fixe en Belgique, à un emprisonnement principal d'un an ou à une peine plus grave, sans sursis, les cours et les tribunaux ordonnent son arrestation immédiate, s'il y a lieu de craindre que le prévenu ou l'accusé ne tente de se soustraire à l'exécution de la peine ou s'il y a de sérieuses raisons de craindre qu'il commette de nouveaux crimes ou délits. Cette décision doit préciser les circonstances de la cause motivant spécialement cette crainte.

Si, sur opposition ou appel, la peine est réduite à moins d'un an, la cour ou le tribunal pourra, à l'unanimité, sur réquisition du ministère public, le prévenu et son conseil entendus s'ils sont présents, maintenir l'incarcération.²

² Art. 2, B: ajout.

Over de krachtens deze paragraaf genomen beslissingen moet een afzonderlijk debat worden gehouden, onmiddellijk na de uitspraak van de straf. De beklaagde of de beschuldigde en zijn raadsman worden gehoord als ze aanwezig zijn. Deze beslissingen zijn niet vatbaar voor hoger beroep of verzet.

Over de krachtens deze paragraaf genomen beslissingen moet een afzonderlijk debat worden gehouden, onmiddellijk na de uitspraak van de straf. De beklaagde of de beschuldigde en zijn raadsman worden gehoord als ze aanwezig zijn. Deze beslissingen zijn niet vatbaar voor hoger beroep of verzet.

§ 3. Wanneer de hoven en de rechtbanken de beklaagde of de beschuldigde die geen vaste woon – of verblijfplaats heeft in België, tot een hoofd-gevangenisstraf van een jaar of tot een zwaardere straf, zonder uitstel, veroordelen, gelasten zij zijn onmiddellijke aanhouding, indien te vrezen is dat de beklaagde of de beschuldigde zich aan de uitvoering van de straf zou pogen te onttrekken of indien er ernstige redenen zijn om te vrezen dat hij nieuwe misdaden of wanbedrijven zou plegen. Die beslissing moet nader aangeven welke omstandigheden van de zaak die vrees bepaaldelijk wettigen.

Indien op verzet of hoger beroep de straf vermindert wordt tot minder dan een jaar, kan het hof of de rechtbank, met eenparigheid van stemmen, op vordering van het openbaar ministerie en na de beklaagde en zijn raadsman te hebben gehoord als zij aanwezig zijn, de gevangenhouding handhaven.²

² Art. 2, B: aanvulling.